

Σε ἑξι μέρες ὁ Θεὸς κατασκεύασε καὶ διακόσμησε ὅλο τὸ αἰσθητὸ τοῦτο σύμπαν καὶ ἔπλασε καὶ ζωοποίησε τὸ μόνο ζῶο μὲ αἴσθησι καὶ νοῦ, τὸν ἄνθρωπο. Κατὰ δετὴν ἑβδομὴν μέρα, κατέπαυσε ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα Του, ὅπως μας δίδαξε τὸ Ἅγιο Πνεῦμα μὲ τὴ γλώσσα τοῦ Μωϋσῆ.

«Καὶ εὐλόγησε ὁ Θεὸς τὴν ἑβδόμη μέρα καὶ τὴν ἀγίασε».

Πῶς λοιπὸν εὐλόγησε καὶ ἀγίασε αὕτὴ τὴν ἡμέρα, στὴν ὁποία δὲν ἔπραξε τίποτα; Πῶς δὲν εὐλόγησε τὴν «μία», τὴν πρώτη, ποὺ εἶναι ὑπερεξαίρετη καὶ κατὰ τὴν ὁποία παρήγαγε τὸ σύμπαν ἀπὸ τὸ μὴ ὄν; Πῶς δὲν εὐλόγησε κάποια ἄλλη ἐπόμενη μέρα, εἴτε αὕτὴ ποὺ στερέωσε τὸν οὐρανὸ, εἴτε αὕτὴ ποὺ συστάθηκε ἡ γῆ; Γιατί δὲν εὐλόγησε μᾶλλον τὴν ἑκτη, ποὺ ἀνέδειξε τὸν ἄνθρωπο γνωστικὸ ζῶο κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσίν Του; Καὶ ὅμως εὐλόγησε τὴν ἑβδομὴν μέρα, ποὺ εἶναι μέρα ἀπραξίας.

Μερικοὶ ἐκθειάζουν τὸν ἀριθμὸ ἑπτὰ (Ἰώσηπος, Φίλων) γιατί λέγουν ὅτι εἶναι ἀγέννητος, ἀλλὰ καὶ παρθένος ἀφοῦ δὲν γεννᾷ. Ὅμως καὶ ἡ μονάδα εἶναι ἐντελὴς ἀγέννητη, ἀλλὰ καὶ γεννητικὴ κάθε ἀριθμοῦ. Μιλᾷνε γιὰ τὶς ἑπτὰ μέρες τῆς ἑβδομάδας, ἑπτὰ πλανῆτες, σ' ἑπτὰ μέρες διχοτομεῖται ἡ σελήνη καὶ σὲ ἄλλες ἑπτὰ γίνεται πανσέληνος κ.ο.κ.

Κάθε ἀριθμὸ ἂν τὸν ἐξετάσουμε, θὰ βροῦμε κάτι καλὸ καὶ θαυμαστὰ ταιριαστό. Λόγου χάρι, ὁ ἀριθμὸς ἑξὴ εἶναι πρῶτος μεταξὺ τῶν τελείων, ἀφοῦ ἐξισώνεται πρὶν ἀπὸ τοὺς ἄλλους στὰ μέρη του καὶ γι' αὐτὸ τὸ σύμπαν ὁλοκληρώθηκε σ' αὐτόν.

Ὅμως ὁ Μωϋσῆς κατὰ κανένα τρόπο δὲν ἐμφάνισε τὸν Θεὸ ὡς ἐπαινέτη τοῦ ἀριθμοῦ. Λαμβάνοντας ἀφορμὴ ἀπὸ τὰ ἴδια τὰ λόγια τοῦ Μωϋσῆ, λέμε γιὰ ποιοὺ λόγους εὐλόγησε τὴν ἑβδόμη μέρα. Λέγει ὅτι: «κατέπαυσε ὁ Θεὸς τὴν ἑβδομὴν ἡμέρα ἀπὸ ὅλα τὰ ἔργα του τὰ ὁποία ἄρχισε νὰ ἐκτελεῖ». Ἐπομένως ὑπάρχουν ἔργα τοῦ Θεοῦ ποὺ οὔτε ἄρχισε νὰ ἐκτελεῖ, οὔτε ἔπαυσε νὰ ἐκτελεῖ.

Εὐλόγησε λοιπὸν καὶ ἀγίασε τὴν ἑβδομὴν ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία ἔπαυσε νὰ πράττει τὰ αἰσθητά, σὰν εἶδος ἐπανόδου στὸ ὕψος τοῦ θεοπρεπῶς, ποὺ βέβαια ποτὲ δὲν ἐγκατέλειψε, διδάσκοντας ἐμᾶς νὰ βρεθοῦμε κατὰ δύναμη σ' ἐκείνη τὴν κατάπαυση ποὺ εἶναι ἡ κατὰ τὸ νοῦ μας θεωρία καὶ ἀνύψωση πρὸς τὸ Θεό. Αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα αἷτιο τῆς εὐλογίας τῆς ἑβδομῆς ἡμέρας καὶ παρήγγειλε ὁ Μωϋσῆς νὰ τηρεῖται ἀργία, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ βοηθοῦν τὸ σῶμα, ἐνῶ γιὰ τὴν ψυχὴν παρήγγειλε ἐνέργεια.

Ἄλλο αἷτιο εἶναι ἡ πρόβλεψη τοῦ δημιουργοῦ τῆς ἐκτροπῆς τοῦ ἀνθρώπου πρὸς τὸ χειρότερο μέχρι καταστροφῆς καὶ φυλακῆς στὸν Ἄδη, τὴν ἀχρήστευση ὅλου τοῦ κόσμου, ἀλλὰ καὶ τὸ μελλοντικὸ ἀνακαινισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Αὕτὴ ἡ ἀνακαίνιση ἐνεργήθηκε μὲ τὴν ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ, τὴν κατάβαση στὸν Ἄδη τοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ θανάτου καὶ τὴν ἀνάκληση τῶν ψυχῶν ἀπὸ αὐτόν τὸ Σάββατο.

Τελείωση τῆς ἑβδόμης μέρας εἶναι ἡ ὄγδοη ἡμέρα, ἡ Κυριακὴ κατὰ τὴν ὁποία ἐγίνε ἡ ἀνάσταση τοῦ Κυρίου. Δὲν εἶναι μόνο ὄγδοη ἡμέρα, ἀλλὰ καὶ ἡ πρώτη τῶν ἑπειτα

ἀπὸ αὐτῇ, γι' αὐτὸ καὶ ὁ Μωϋσῆς τὴν ὀνόμασε ὄχι «πρώτη», ἀλλὰ «μία» ὡς ἀνώτερη ἀπὸ τὶς ἄλλες καὶ ὡς προοίμιον τῆς μιᾶς καὶ ἀνέσπερης ἡμέρας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριος ἐμφανίσθηκε στοὺς μαθητὲς τοῦ τὴν Κυριακὴν, τὴν ἡμέραν τῆς ἀναστάσεώς του, ἐνῶ ἀπουσίαζε ὁ Θωμᾶς.

Καὶ πάλι στὴν ὄγδοη ἡμέρα, δηλαδὴ τὴν Κυριακὴν (ποὺ τιμᾶμε σήμερον), στὸ ἴδιον σπίτι, μὲ κλειστὰς τὶς πόρτες, ἐμφανίζεται στὸ διστακτικὸν Θωμᾶ γιὰ νὰ τὸν ὁδηγήσῃ στὴ πίστη.

Ἀπὸ τότε, διαρκῶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐπιτελεῖ τὶς συνάξεις, κυρίως τὶς Κυριακὰς. Καὶ γι' αὐτὸ δὲν πρέπει ν' ἀπουσιάζουμε ἀπὸ τὶς ἱερὰς καὶ θεοπαράδοτες συνάξεις, ὥστε νὰ μὴν ἐγκαταλειφθοῦμε δίκαια ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ πάθουμε κάτι παρόμοιον μὲ τὸν Θωμᾶ, ποὺ δὲν ἦλθε στὴν ὥραν του. Ὁ Θωμᾶς ὅταν ἦταν ἀπὸ τὴν σύναξιν, ἐγένετο ἄπιστος, ὅταν δὲ ἐπανῆλθε μὲ τοὺς πιστεύοντας, τότε δὲν ἀστόχησε στὴ πίστην του. Ἐπισκεπτόμενοι συχνὰ τὴν Ἐκκλησίαν τὶς Κυριακὰς, σχολάζοντας ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ἔργα μας, λαμβάνουμε τὴν εἰρήνην καὶ αὐξάνουμε τὴν πίστην μας.

Πηγή: www.faneromenihol.gr